

Af *Bækgaard* til socialministeren:

„Vil ministeren foranledige ændring i sygeforsikringsloven, så hjemmeværende unge over 16 år kan vedblive at være medlem af fortsættelseskasserne?“

Bækgaard: Mit spørgsmål er foranlediget af bestemmelsen i sygeforsikringsloven, hvorefter unge, der er fyldt 16 år, har pligt til at være nydende medlem af en statsanerkendt sygekasse, selv om forældrene er medlemmer af en fortsættelsessygekasse.

Reglen har tidligere været den, at ved det fyldte 16. år kunne de unge selv vælge mellem medlemskab af den statsanerkendte sygekasse og af fortsættelsessygekasse, selv om deres indtægt var under den gældende indtægtsgrænse, som for tiden er 13.900 kr. Denne regel er, efter hvad jeg har fået oplyst, nu ændret, og det har medført utilfredshed og uheldige lægelige følger.

Utilfredsheden opstår, når unge, der er under uddannelse, efter det fyldte 16. år tvinges over i den statsanerkendte sygekasse, selv om den unges familie vedblivende ønsker at lade dem stå i fortsættelsessygekasse. Forældrene tvinges nu til at indmelde de unge i en statsanerkendt sygekasse, og de unge kan ikke engang selv anmode om optagelse, men skal tillige have en af forældrenes underskrift på optagelsesbegæringen, hvilket gælder, til de er fyldt 18 år. Det forekommer mig at være for meget tvang og en for stærk indgriben i familiens frie dispositionsret, for man må nemlig samtidig huske på, at forældrene ofte i disse tilfælde ingen mulighed har for at få økonomisk støtte til de unges uddannelse. Det vil sige, at i sygekassemæssig forstand betragter man de hjemmeværende unge under uddannelse som selvstændige uden forbindelse med familien, men i uddannelsesmæssig forstand betragter man de unge som så stærkt knyttet til familien, at støtten til uddannelse retter sig efter forældrenes indtægter. Det er efter min opfattelse en meget uheldig udvikling; der her er givet mulighed for.

Jeg nævnte tidligere i mit indlæg uheldige lægelige følger. De består i, at ved indmeldelse i en statsanerkendt sygekasse må de unge ofte til at vælge ny læge i stedet for at benytte de familielæger, der har fulgt

dem fra fødslen. Det samme forhold gør sig gældende med de af familien hidtil benyttede speciallæger, som jo ofte samtidig er overlæger eller ansatte ved et sygehus, idet disse ikke må tage patienter fra statsanerkendte sygekasser.

Sammenfattende vil jeg tro, at den nuværende regel for de unge over 16 år ikke tager tilstrækkeligt hensyn til familiens tarv og interesse, og derfor er det, jeg spørger, om den højtærede socialminister kunne tænke sig at ændre reglen derhen, at unge, der er under uddannelse, og som følgelig støttes økonomisk af forældrene, frit kan vælge mellem medlemskab af en statsanerkendt sygekasse og en fortsættelsessygekasse.

Socialministeren (Bundvad): Til det ærede medlems spørgsmål vil jeg gerne oplyse følgende:

Før den nuværende sygeforsikringslov trådte i kraft i 1961, var børn omfattet af forældrenes medlemskab indtil det 15. år. Fra 15 års alderen kunne hjemmeværende børn uden egen beskæftigelse blive selvstændige, nydende medlemmer, hvis forældrene efter deres økonomiske forhold var under sygekassegrænsen; men hvis forældrene hørte hjemme over sygekassegrænsen, måtte disse børn uanset deres økonomiske stadi henvises til medlemskab i en fortsættelsessygekasse. Denne ordning gav anledning til megen kritik, idet der var et udbredt ønske om, at også hjemmeværende børn af forældre over sygekassegrænsen skulle kunne blive nydende medlemmer af sygekassen — det, vi i dag kalder A-medlemmer.

Det blev der taget hensyn til ved lovrevisjonen af 1961. Efter den nye lov er ordningen den, at børn omfattes af forældrenes medlemskab indtil det 16. år i stedet for tidligere indtil det 15. år; børn mellem 16 og 18 år kan optages som A-medlemmer uden hensyn til forældrenes indkomst, når blot barnets personlige indkomst er under sygekassegrænsen. Dog har man adgang til, at disse børn på begæring kan optages som B-medlemmer, hvis forældrene er B-medlemmer, eller hvis de er medlemmer af en fortsættelseskasse.

Det ærede medlem ønsker nu loven ændret, således at hjemmeværende børn af